

For alle afdelinger – central som lokale – gælder det, at de refererer til direktøren, at de er undergivet direktørens instruktionsbeføjelser, og at de træffer afgørelse på direktørens vegne. De afgørelser, som de enkelte afdelinger træffer, kan ikke påklages til direktøren, men sendes som led i den foreslåede remonstrationsordning via direktøren til Arbejdsmiljøklagenævnet, jf. den foreslåede formulering af § 81.

Formålet med Arbejdstilsynets enhedsorganisation er at styrke samarbejdet på tværs i organisationen, såvel mellem de kontorer, der indgår i den centrale afdeling, mellem de enkelte kredse, og ikke mindst mellem kredsene og den centrale afdeling og at sikre, at planlægning og prioritering af opgaver, herunder indsatsområder, er ens i hele Arbejdstilsynet.

Til nr. 19 (§ 72)

Der er tale om en konsekvensændring, jf. § 1, nr. 5 (§ 14).

Til nr. 20 (§ 73)

Forslaget er en konsekvens af forslaget til ændring af § 66, hvorefter rådet fortsat skal medvirke ved udarbejdelsen af ændrede og/eller nye regler, mens rådet ikke mere skal udtale sig i klagesager, jf. den foreslåede ændring af klagesystemet.

Til nr. 21 (§ 79, stk. 1)

Dette element i forslaget skal, som nævnt i indledningen, ses i sammenhæng med det den 30. januar 1997 fremsatte forslag om en ændring af arbejdsmiljøloven (L 154), hvor der af rent ordensmæssige hensyn er foreslået en ændring af § 79, stk. 1, i lyset af den modernisering, der med lov nr. 573 af 19. december 1985 er gennemført af straffelovens regler om tavshedspligt. Straffelovens § 264 b er i den forbindelse ophævet. Den ved samme lov indsatte § 152 b, stk. 1, viderefører til dels indholdet af § 264 b.

I nærværende forslag er der således også lagt op til samme ændring.

Forslaget er i øvrigt en konsekvens af § 1, nr. 6 (§ 14a) og af § 1, nr. 14 (indførelse af et nyt kapitel 12a om finansiering m.v. af parternes arbejdsmiljøindsats).

Til nr. 22 (§ 80a)

Med forslaget lovfæstes Arbejdsmiljøinstituttets (AMI) status som en sektorforskningsinstitution, som er omfattet af lov om sektorforskningsinstitutioner, jf. også bemærkningerne til § 1, nr. 17. Dette indebærer blandt andet, at AMI's formål og over-

ordnede opgaver fremover reguleres i en vedtægt, og at der nedsættes en bestyrelse, der refererer direkte til og er direkte ansvarlig over for arbejdsministeren.

AMI's nye status medfører ikke nogen ændring i instituttets formål og opgaver. AMI skal fortsat udføre forskningsarbejde på arbejdsmiljøområdet for arbejdsministeren og Arbejdstilsynet.

Til nr. 23 (§ 81)

Til stk. 1.

Arbejdsmiljøklagenævnet bliver efter forslaget eneste administrative klageinstans for afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i medfør af arbejdsmiljøloven, herunder forvaltningsretlige spørgsmål, som knytter sig hertil. Klage over Arbejdstilsynets afgørelse skal som nu indgives inden fire uger efter, at afgørelsens adressat er blevet underrettet om afgørelsen. Klager over Arbejdstilsynets afgørelser, som udelukkende angår forvaltningsretlige spørgsmål, som for eksempel klager over myndighedsudøvelsen og sagsbehandlingen, forelægges ikke for Arbejdsmiljøklagenævnet, men behandles af arbejdsministeren (Arbejdsministeriets departement).

Til stk. 2.

Med bestemmelsen foreslås indført en *remonstrationsordning*. Herefter skal klage over afgørelser truffet efter arbejdsmiljøloven indsendes til Arbejdstilsynet. Efter de almindelige forvaltningsretlige principper er der i remonstrationsordningen indbygget en pligt for den myndighed, der modtager en klage over sin afgørelse, til at genoptage behandlingen af sagen, hvis klagen indeholder væsentlige nye oplysninger. Derudover har forvaltningen altid ret til at genoptage sagsbehandlingen, eksempelvis hvis der opdages en fejl.

Når Arbejdstilsynet modtager en klage over en afgørelse, skal Arbejdstilsynet snarest beslutte, om afgørelsen skal fastholdes, og i givet fald sende den med alle relevante akter til klagenævnet.

Til stk. 3.

Bestemmelsen om, at klager over afgørelser efter § 77, stk. 2 og 3, ikke har opsættende virkning, er videreført fra den nuværende § 81, stk. 3, 2. pkt.

Med forslaget udvides området, hvor klage ikke har opsættende virkning, til også at omfatte klage over afgørelser om forhold efter § 77, stk. 1, som skal bringes i orden straks.

De nye områder, hvor klage ikke længere har opsættende virkning – fordi der er afgivet et såkaldt strakspåbud – vil efter Arbejdstilsynets hidtidige praksis bl.a. være: